

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **D. M.**, bytem K.1, zast. Mgr. Jiřím Slavíkem, advokátem, sídlem Zborovská 49, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, sídlem nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.9.2011, č.j. 48/2011-190-TAXI/13,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.9.2011, č.j. 48/2011-190-TAXI/13, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 13.5.2011, sp.zn. S-MHMP 518568/2010-DOP-PAX, č.j. MHMP 403565/2011, o uložení pokuty ve výši 10.000,- Kč a odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby č. 091186 za spáchání správního deliktu podle § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, neboť nezajistil, aby při provozování taxislužby řidič vozidla M. Ř. po poskytnuté přepravě vydal stvrzenku z tiskárny taxametu.

Žalobce v žalobě namítá, že se správní orgány nedostatečně vypořádaly s jeho námitkami a že nevzaly v úvahu okolnosti případu. Žalobce v žalobě konstatuje, že v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně namítal, že žádný společenský zájem neporušil ani neohrozil, jelikož poruchu taxametu nezavinil. Dále v odvolání namítal, že závažnost a význam protiprávního jednání byly ovlivněny dobou trvání závady, neboť k poruše taxametu došlo bezprostředně před tiskem stvrzenky a oprava byla uskutečněna hned po výskytu závady. Žalobce má za to, že dokladem o opravě taxametu ze dne 17.12.2009 prokázal

časovou souvislost závady taxametru a neočekávanost této závady, která znemožnila vytisknutí předepsaného dokladu. Řidič vozidla tak nebyl pro závadu taxametru schopen vydat doklad o zaplacení jízdného. Přitom podle zákona o silniční dopravě nelze dle žalobce vydat jiný doklad než doklad z tiskárny taxametru. Žalobce má za to, že žalovaný neprokázal, že se závada na taxametrů vyskytla dříve než v době kontroly, nevyvrátil tvrzení žalobce a řidiče o tom, že k závadě na technickém zařízení došlo náhle a neočekávaně, což znemožnilo tisk dokladu.

Žalobce tvrdí, že byl zkrácen na svých právech, neboť v řízení bylo rozhodnuto v rozporu s § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě, neboť při ukládání pokuty nebylo dostatečně přihlédnuto k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody. Uloženou pokutu tak žalobce považuje za nepřiměřeně vysokou vzhledem ke skutečnosti, že příčinou porušení povinnosti žalobce řízení byla technická závada, která nastala bez zavinění žalobce.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný uvedl, že z kontrolního protokolu České obchodní inspekce vyplývá, že již v okamžiku započetí přepravy ani během kontrolní jízdy řidič nezapnul taxametr, následně ve vyjádření ze dne 29.6.2010 žalobce všeobecně poukázal na existenci závady taxametru a doložil kopii části uživatelské a evidenční knihy taxametru obsahující záznam – oprava elektroinstalace s uvedením data záznamu. K ověření tvrzení si dopravní úřad vyžádal záznam o provozu kontrolovaného vozidla, který však žalobce s poukazem na možné zhoršení svého procesního postavení odmítl předložit. Na základě těchto skutečností dopravní úřad v prvoinstančním rozhodnutí k poruše taxametru přihlédl pouze k jako k polehčující okolnosti a stanovil pokutu výrazně nižší, než odpovídá jeho obvyklé rozhodovací praxi při poruše předmětného ustanovení zákona o silniční dopravě. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že vedle samotné nefunkčnosti taxametru nepovažuje za další polehčující okolnost, že daná závada nastala zcela nečekaně během kontrolované jízdy a že závada byla bezodkladně po svém výskytu odstraněna, neboť takové skutečnosti nebyly v provedeném řízení prokázány. Řidič Ř. teprve v rámci odvolacího řízení uvedl, že při započetí kontrolní jízdy zapnul taxametr a nesledoval, zda taxametr běží. Žalovaný tak namítá, že žalobce nikdy výslovně neuvedl, na čem se zakládá jeho přesvědčení ohledně doby poruchy taxametru. Tvrzení žalobce tak zjevně vychází z informací řidiče Říhy, který se však v průběhu správního řízení vždy vyjadřoval velice obecně bez podrobností ohledně závady taxametru ve smyslu, kdy byla tato závada zjištěna a o jakou konkrétní závadu se jednalo. Nekonkrétnost takovýchto tvrzení pak snižuje věrohodnost vyjádření o závadě taxametru. Přitom konstatování náhlé poruchy taxametru je obecně častým projevem snahy se vyhnout správnímu postihu. Záznam o opravě elektroinstalace taxametru v uživatelské a evidenční knize taxametru kontrolovaného vozidla pouze prokazuje, kdy byla provedena oprava závady, nikoliv však kdy tato závada nastala. Pokud by řidič po ukončení přepravy vydal alespoň ručně psaný doklad o zaplacení, byla by společenská nebezpečnost takového formálně protiprávního jednání minimální, avšak v daném případě toto řidič neučinil.

Ze správního spisu plyne, že rozhodnutím Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 13.5.2011, sp.zn. S-MHMP 518568/2010-DOP-PAX, č.j. MHMP 403565/2011, byla žalobci, provozovateli taxislužby, podle § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě v návaznosti na ustanovení § 15 odst. 1 prováděcí vyhlášky č. 478/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, neboť nezajistil, aby při provozování taxislužby řidič vozidla M. Ř. dne 16.12.2009 po poskytnuté přepravě cestujícím vydal stvrzenku z tiskárny taxametru. Zároveň bylo rozhodnuto podle §

21 odst. 9 věty čtvrté zákona o silniční dopravě o odebrání průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby č. 091186 na dobu dvou let. Odvolání žalobce bylo zamítnuto rozhodnutím ministerstva dopravy ze dne 16.9.2011, č.j. 48/2011-190-TAXI/13.

Městský soud v Praze v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, kterého jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci s takovým postupem souhlasili.

Skutková podstata projednávaného deliktu je stanovena v § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě tak, že dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 750 000 Kč dopravci, který poruší § 21. Povinnost stanovená v § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě je vyjádřena následovně: „provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby řidič při výkonu taxislužby používal taxametr uvedený v odst. 2 a po ukončení jízdy bez vyzvání vydal cestujícímu nepoškozený a čitelný doklad o výši jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxamtru.“ Ustanovení § 21 je následně konkretizováno vyhláškou č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě (dále jen „vyhláška“). Podle § 15 odst. 1 in fine vyhlášky provozovatel taxislužby zajistí, aby řidič doplnil doklad o výši jízdného o údaje stanovené v odstavci 2 písm. h) a n). Podle § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě je provozovatel taxislužby povinen zajistit, aby k provozování taxislužby bylo užito pouze vozidel úplně vybavených a označených předepsaným způsobem.

Obdobným případem se již zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 6 As 64/2013-66, dle kterého *„I kdyby bylo pravdivé tvrzení stěžovatele o poruše tiskárny taxamtru, nemělo by to vliv na objektivní odpovědnost stěžovatele za správní delikt, a to i v případě, že by k poruše tiskárny taxamtru došlo náhle v průběhu jízdy; stěžovatel měl v takovém případě možnost jízdu neúčtovat, a vyhnout se tak naplnění skutkové podstaty správního deliktu“*. Městský soud v Praze se s takovým závěrem zcela ztotožňuje, z hlediska deliktní odpovědnosti žalobce je příčina nevydání dokladu o zaplacení za přepravu (závada taxamtru) nerozhodná z důvodu objektivní odpovědnosti provozovatele taxislužby, jemuž je bez ohledu na zavinění řidiče jednání řidiče přičítáno (srovnej § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě), proto je žalobní bod o prokázání příčinné souvislosti závady taxamtru a nevydání dokladu, resp. okamžiku vzniku závady, nedůvodný. Žalovaný tak byl v souladu s § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě oprávněn přihlédnout k tvrzené technické závadě pouze jako k polehčující okolnosti, jak v dané věci také učinil. Z kontrolního protokolu ze dne 16.12.2009 plyne, že řidič nezapnul taxametr na počátku kontrolní jízdy ani během jízdy. Z daného má soud za prokázané, že k závadě taxamtru nedošlo během jízdy, neboť taxametr nebyl zapnut. I kdyby soud vyšel z úvahy, že závada taxamtru vznikla v okamžiku, kdy nebyly spuštěny jeho funkce (během kontrolované jízdy), potom stále vznik případné závady neměl vliv na protiprávní jednání žalobce, neboť příčinnou nevydání dokladu o zaplacení nebyla závada, nýbrž nezapnutí taxamtru během jízdy. Pokud nebyl zapnut taxametr, nebyly dány údaje, které by měla tiskárna taxamtru generovat. I kdyby nebyl taxametr vadný, tisk dokladu by byl z důvodu nezapnutí taxamtru během jízdy vyloučen. Provoz zapnutého taxamtru je natolik viditelný, že přehlédnutí nezapnutí taxamtru během jízdy je vyloučeno, proto má soud za prokázané, že řidič vozidla si byl vědom nezapnutí taxamtru, resp. v případě závady taxamtru si takové skutečnosti měl být vědom od samého počátku jízdy a v jízdě nepokračovat (NSS č.j. 6 As 64/2013-66). Oproti žalovanému má soud za to, že nebyla dána polehčující okolnost spočívající v tvrzené technické závadě taxamtru, neboť i kdyby

soud připustil technickou závadu taxametru vozidla taxislužby žalobce, řidič vozidla bez ohledu na takovou závadu vědomě nespustil taxametr. Daný závěr soudu však nemá vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, jestliže správní orgány uvážily ve prospěch žalobce. Tvrzená závada taxametru neměla vliv na protiprávní jednání řidiče, tedy ani na deliktní odpovědnost žalobce.

Žalobce byl ve správním řízení vyzván k předložení záznamu o provozu předmětného vozidla, avšak takto ve správním řízení neučinil, teprve podáním ze dne 12.12.2011 v soudním řízení předložil měsíční uzávěrku taxametru TJM 03, ze které má být patrný záznam o provozu předmětného vozidla i za rozhodný den 16.12.2009. Jak výše uvedeno, tvrzená technická závada taxametru neměla vliv na deliktní odpovědnost žalobce, proto provedení takového nového důkazu by nemělo vliv na posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Podle § 77 odst. 2 s.ř.s. může soud v rámci dokazování zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem, neupraví-li zvláštní zákon rozsah a způsob dokazování jinak. Zároveň však platí dle § 75 odst. 1 s.ř.s., že soud vychází při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Jestliže záznam o provozu předmětného vozidla měl žalobce ve své dispozici již během správního řízení a k výzvě správního orgánu jej odmítl předložit, potom by nové provedení takového důkazu bylo v rozporu s povahou řízení s.ř.s. a zneužití tzv. „plné jurisdikce“, coby atributu práva na spravedlivý proces, dovozovaného judikaturou Evropského soudu pro lidská práva z obsahu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Zejména jestliže východiskem zásady materiální pravdy dle § 3 s.ř. je zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nikoli skutečný stav, a prokázání tvrzení účastníka správního řízení je v předmětné věci dáno výlučně důkazy, které jsou pouze v jeho dispozici, aniž by je účastník přes výzvu správního orgánu předložil. V této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 126/2011 - 68 v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy; ustanovení § 52 věta první správního řádu se v řízení o přestupku neuplatní.základním východiskem pro právní závěry o odpovědnosti za přestupek z hlediska subjektivní stránky, tzn., zda jde o jednání zaviněné či nezaviněné, o jakou formu zavinění se jedná, zda hraje roli tzv. skutkový omyl pachatele (obviněného), atd., je dostatečné objasnění skutkového stavu věci. Povinnost k jeho prokázání nese ve všech směrech správní orgán, bez zřetele na to, zda jde o objasňování skutkových okolností svědčících ve prospěch či neprospěch obviněného, stejně jako bez ohledu na to, jestli obviněný vůbec na svou obhajobu něco tvrdí a (nebo) ke svým tvrzením navrhuje důkazy a jaké. Dlužno dodat, že tvrdí-li obviněný určité skutečnosti, které jsou podle obecných zkušenostních pravidel krajně nepravděpodobné, nenabízí k nim žádný rozumný důkaz a ani správní orgán takový důkaz není s to opatřit, lze dospět na základě toho, jak se věci obvykle dějí, k závěru o nevěrohodnosti takových tvrzení. Žalovaný bez součinnosti žalobce nebyl s to si opatřit důkaz o tvrzení žalobce o vzniku okamžiku závady. Soud proto k navrženému důkazu měsíční uzávěrkou taxametru nepřihlédl.

Žalobce v žalobě namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu nevypořádání se s námitkou žalobce o příčinné souvislosti závady taxametru a náhlosti této závady, kdy dle žaloby žalovaný neprokázal, že závada vznikla náhle a nečekaně. Soud má za to, že žalovaný se řádně vypořádal s tvrzením žalobce, jestliže konstatoval, že předmětný ohrožovací správní delikt podle § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě je založen na objektivní

odpovědnosti provozovatele taxislužby za výsledek bez ohledu na zavinění, proto se takové absolutní odpovědnosti nelze zprostit poukazem na vis maior, resp. casus minor. Tedy že příčina nevydání stvrzenky cestujícímu (závada taxamtru) není skutečností, která by měla vliv na naplnění znaků správního deliktu podle § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě a deliktní odpovědnosti provozovatele taxislužby (žalobce). Žalovaný k tvrzené závadě taxamtru přihlédl jako k polehčující okolnosti při stanovení výše pokuty, nepřihlédl však jako k polehčující okolnosti k tvrzení o náhlosti takové závady, neboť žalobce odmítl předložit záznam o provozu vozidla. Žalovaný se tak s námitkou závady a okamžiku vzniku závady vypořádal i v rámci stanovení výše pokuty.

Žalovaný velice podrobně rozvedl své úvahy o stanovení výše pokuty s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě, zejména přihlédl k tvrzení žalobce o závadě taxamtru i dosavadní bezúhonnosti žalobce. Uložená pokuta 10.000,- Kč není nepřiměřenou pokutou, jestliže za předmětný delikt lze uložit pokutu do výše 750.000,- Kč. *Uvedený delikt představuje jedno z nejzávažnějších porušení zákona o silniční dopravě, jakého se může provozovatel taxislužby dopustit, což je ostatně vyjádřeno i rozpětím horní hranice zákonné sazby ve výši 750 000 Kč (NSS č.j. 6 As 64/2013-66). O zjevně nepřiměřenou výši sankce se nejedná v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí (NSS č.j. 6 A 96/2000-62).* Dle názoru soudu vzhledem ke shora uvedenému a skutečnosti, že uložená pokuta činila méně jak dvě procenta zákonné sazby, nelze na uloženou pokutu pohlížet jako na nepřiměřeně přísnou. V daném případě vzhledem k ohrožovací povaze deliktu žalobce nebyla aplikace kritéria způsobené škody namíste, obdobně jako doba trvání vzhledem k povaze protiprávního jednání.

Podle § 21 odst. 9 věta čtvrtá zákona o silniční dopravě *dopravní úřad rozhodne o odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby z důvodů podle odstavce 13; v tomto případě dopravní úřad průkaz o způsobilosti řidiče odebere na dobu dvou let.* Dopravní úřad tak neměl diskreční pravomoc k posouzení, zda odebere průkaz řidiče či nikoli, jestliže řidič Říha nevydal cestujícím doklad o zaplacení jízdného z tiskárny taxamtru (§ 21 odst. 13 písm. b) zákona), neboť tímto byla naplněn zákonný důvod pro odebrání průkazu řidiče. Absence diskreční pravomoci správního orgánu vylučuje posouzení přiměřenosti odebrání průkazu řidiče.

Soud na základě výše uvedených úvah shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce ve věci neměl úspěch a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. března 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková